

kent aðrástaðni. Tað skulu færoyingar ikki undirmeta.

– Her kunnu fólk ganga úti á nátt og kenna seg trygg. Fólkid er blítt og fyrirkomandi og náttúran er so spennandi og vøkur, at eg ikki havi orð fyrri tí.

Onnur fáa vitan um Føroyar við okkum

Lynn: – Vit læra nógv av at fara heimanífrá. Ikki bert vit bæði, men eisini okkara foreldur, børn og vinir læra um eitt fremmant land gjøgnum okkum.

– Børn okkara hava tikið allan heimin til sín, og vit kunnu gjøgnum tey læra um onnur fólkasøg og mentanir, eins og tey hoyra um Føroyar gjøgnum okkum, sigur Lynn.

Hon heldur, at heimurin broytist eftir seinna heimsbardaga, tá fólkid í USA lærði onnur fólk og mentanir at kenna. Síðani hava hon og systkini ferðast víða um. Ein beiggi hennara byr í Kína, og ein í Kolumbia.

Tey vóru eisini Afs'arar í skúlatíðini, og vóru í Afrika og aðrástaðni tá.

Í veruleikanum øll fólkasög góð

– Fyrirminurin hjá okkara ættarliði er, at vit hava lært at ferðast frá einum landi til annað á ungum árum. Vit eru ikki bangin fyrri tí fremmenda, og hava lært, at í veruleikanum eru øll fólk góð.

– Tá beiggi mín einaferð spurdi meg, hvat fólk í USA vistu um Kolumbia, segði eg sum var, at vit vistu um nógv kriminalitetin, narkotikafraleiðsluna, og brotsmannalið o.s.fr.

Hann kendi ikki tað samfelagið aftur, sum eg segði frá, men sum hann búði í, og spurdi, um eg ikki visti meir?

– Seinna fór eg at vitja hann, og varð sannførd um, at Kolumbia er eitt sera vakurt land og fólkid avbera dugnalig og fyrirkomandi. Var eg ikki farin higur, visti eg ikki betur, sigur Lynn.

Føroyska familjan tók tey til sín

Tá Lynn og Michael Reveal komu hendavegin, leigdu tey tvey rúm frá familju í Havn. Har búðu tey í eitt ár, men hava nú keypt sethús í Havn.

– Hetta árið gjørdi munin. Vit vóru tikin inn í familjuna, og vóru bjóðað við allastaðni, har familjan fór. Vit vóru so hugtikin av tí góðu móttøkuni, og avgjördu at bústast her.

Michael Reveal hitti Kára Sverrisson, sum m.a. arbeiðir í Útvarpinum, og hugskotið til útvarpsendingarnar hjá Michael varð veruleiki.

– Eg hevði altíð ynskt mær at gerast útvarpsmaður, men í USA er torført, og tú skalt berjast fyrri at sleppa frammat mikrofonini.

– Fyrsta sendingin var strævin, og eg hugsi at eg nýtti heilan dag at skriva eina síðu, men starvsfólkini

í Útvarpinum hava verið sera beinasom og hjálpt mær væl, sigur Michael, sum við tíðini hevur tikið áhugaverdar tættar um søgu Føroya upp í sendingunum.

– Samtíðin hevur lært meg nógv um søguna, og tað havi eg eftir besta førimuni roynt at gera meira við í sendingunum, sigur Michael.

– Vit hava búð her í tvey ár, og kenna nógv fólk. Tá kom hugurin at kenna søguna og læra málið. Tað gevur okkum møguleikar at liva lukkuligt her, sigur Michael, sum ikki í einfaldum orðum rættiliga fær lýst, hvussu væl gerandisdagurin í Føroyum gagnar hjúnum. Lynn brosar og sigur, at hon er samd.

Vilja vera føroyska samfelagnum til nyttu

– Frá tí degi vit komu higur, hava vit vitjað fólk, handlar og fyrirkomur, fyrri at vita, um vit kunnu vera til nyttu í hesum samfelagnum, sum tókk fyrri góða móttøku.

– Við okkara útbúgvingum og kunneleika í altjóða samskipti av ymsum slag, kunnu vit ráðgeva fólk og fyrirkomur, eitt nú fyrri at fremja útlutningin til USA, siga tey bæði, sum m.a. fara at undirvísa í enskum handilsmáli á ráðgevingarvirkinum.

– Vit leitaðu allastaðni í verðini, og funnu hetta landið. Tað er ikki bert verðið ein liviháttur, men okkurt, sum hevur meir at týða fyrri okkum.

– Tá fólk spyrja okkum, hvussu leingi vit skulu búgva í Føroyum, svara vit við at siga: – Hvar skulu vit fara?

Minnir lættari at bera enn lutir

– Frá at hava sakføraravirki í stóru verð og til Føroya, er stórt lopp. Eru vinnumøguleikar tykkara ikki skerdir?

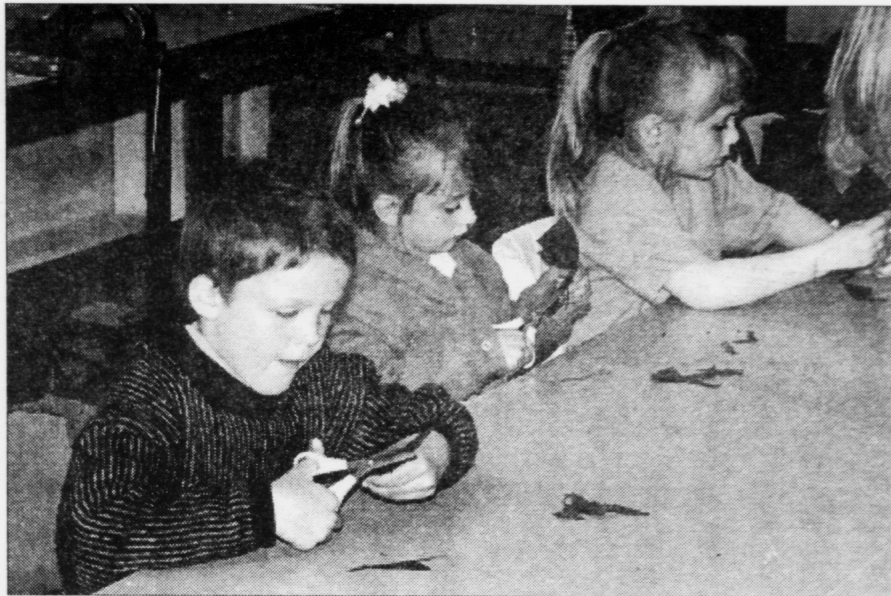
– Um tú hugsar um tað fíggarliga, so sigi eg sum mamma mín: – Samla tær minnir, istaðin fyrri lutir, tí tey eru ikki so tung at bera, sigur Michael.

Tað, at sakføraravinnan gevur nógvan pening av sær, er ikki altíð rett. Tað velst um, hvønn ein arbeiðir fyrri, sigur Michael.

Seinastu árin í sakføraravirki sínum á Hawai, arbeiðdi hann fyrri fátækra fólk, eitt nú kvinnur, sum skuldu skiljast, ungfólk, ið vóru ákærð fyrri lógarbrot, eins og hann hjálpti fólk í samfyrirkomum, at samráðast við stórar fyrirkomur.

– Eg havi ongantíð havt ein dreyum til at koyra í stórum bíl, og at hava nógvan pening um hendi.

– Heldur ikki hugsa vit, at vit havi mist nakað við at koma hendavegin, undantikið at vit eru so langt burt frá børnunum, siga Lynn og Michael Reveal.

Komandi 1. flokkur var í skúla mikudagin

Tofta Skúli — ein livandi skúli

Á Tofta Skúla gera tey sítt til, so at skúlin skal gerast ein virkin partur av bygdalívinum.

Orð og myndir: Terji Nielsen

Stendur tú í skúlagarðinum á Toftum og skoðar skúlan, so sær hann ikki serliga lokkandi út. Men innan fyrri kólðu beton múrarar er luftin full av virkisfýsni, og tú kennir við eitt, at her hava lærarar og næmingar tað stak gott saman.

Bjóða komandi næmingum á vitjan

Ein síður, sum tey á Tofta Skúla hava, er, at tey bjóða komandi næmingum og foreldrum teirra á vitjan í skúlanum. Hetta verður gjørt, so at næmingar eru tryggir við karmamar, aðrenn farið verður í skúla, og eisini so at næmingarnir kenna hvønnann.

Fyrstu ferð tey hittast, er sjálvsagt til innskrivingina, men tá er tað ofta so mikið av rokan, at tey ikki hava stundir til at heilsast og hyggja nærri at skúlanum. Nakað eftir innskrivingina

verða so allir næmingarnir, saman við foreldrunum, boðin til eitt hugnakvöld á skúlanum, har lærararnir spæla ymisk spøl við teimum, visa teimum skúlan og annað.

Stutt fyrri summarfrítíðina verða börnini boðin til ein skúladag. Hendan dagin, sum tey høvdu nú mikudagin, hava börnini góðar stundir til at ganga runt á skúlanum og hyggja seg um. Harafrat sleppa tey at royna, hvussu ein skúladagur gengur. Saman við komandi flokslærara sínum klippa tey, spæla uttan fyrri og í fimleikahøllini, umframt at tey eisini siggja komandi skúlastovu sína.

Nærumhvørvi — ein týðandi partur av frálærari

Tað er ikki bert inni í skúlastovnum at frálærarar fer

Næmingar í Tofta skúla hava eitt jarðarstykki,

fram. Stórir dentur verður lagdur á, soleiðis at nærumhvørvið eisini verður krøkt upp í frálærara. Eitt nú er tað vanligt, at farið verður við skúlafløkkum út á Starvatn, so at næmingarnir til dømis kunnu eygleiða fuglalívið, sum er har á staðnum.

Eisini er tað so, at nakrir næmingar fyrri nøkrum árum síðani settu nøkur trø niður á einum stykku, sum

kommunan eigur, og sum skúlin hevur fingið at røkja. Skipanin er soleiðis, at hvørt ár er tað sjevndi flokkur, sum tekur sær av at røkja stykkið. Fyri hetta fær flokkurin eina lítla samsýning frá kommununi. Hetta førir sjálvsagt eisini við sær, at ungdomurin fær størri virðing fyrri umhvørvinum, og tað er jú ógvuliga umráðandi fyrri framtíðina, at tað komandi ættarliðið lærir hetta.

Fyrstu HH næmingarnir á Kambsdali í ár hógvuna

Terji Nielsen

Nú summarfrítíðin nærkast, eru eitt alsamt vaksandi tal av hógvum at siggja á ungum lærdómsfylltum høvdu kring alt landið. Mangan verður sagt, at lærdómur er tungur at bera, men møtir tú einari nýklaktari písu, so er hon løtt og brosandí at siggja til.

Mikudagin fingur teir fyrstu HH næmingarnir á

Handilsskúlanum á Kambsdali hógvuna setta á høvdið eftir lokna próvtøku í donskum. Í gjár, hósdagin, var túrurin so komin til fyrsta telduflokkin á skúlanum. Hesin flokkurin hevur bæði árin á Hægri Handilsskúla havt telduna sum ein týðandi lið í undirvísingini, og av somu orsök hevur hvør næmingur í flokkinum havt eina teldu fyrri seg sjálvan.

Skúlastjórin setur hógvuna á høvdið á Magnu